

hal ajin i les dues *Alq. Algaida*. Noms tots ells de llocs pròxims a Lluçmajor.

Evident mossarabisme, per tant hem de comprendre la terminació *-arix/-àlitx*, com a provinent de la terminació llatina *-ARES*. En conclusió crec que és el llatí *TORCULARES* 'trulls': *TORCULARES* ha donat el nom de lloc català *Trullars* (freqüent, Rosselló, etc.), i el castellà *trujal*, que significa *trull*. ¿Hi hauria doncs per allà alguna important tafona? O bé és una metonímia de 'trull' per 'paratge d'oli': encara que avui no hi hagi olivar, pertot arreu s'hi veuen ullastres. Cf. *Truia, Cala*, infra.

És sabut que l'àrab no tolera el grup *Tr-* ni cap altre grup inicial de consonants. D'ací per una part les inicials *Otr-, Atr-*; un altre mètode de desfer-se del grup *tr-* era traslladar la *r* a la fi de la síl·laba: i una metàtesi *Torlàritx* acabaria per tornar-lo *Torràlitx*.

TORRELLAFUDA (Ciutadella, Men. 5, a-12)

Antiga alqueria, citada *Torralafuda* en 1287.²⁵ Famosa pel seu poblat prehistòric (avui dins terrenys de Son Camps), format per un gran talaiot (un dels més grans de Menorca), taules, muralles, coves artificials amb sepultures antropomorfes i inscripcions llatines i d'altre origen, etc.

Torre més *al-yahūdī* 'torre del jueu'. Possiblement fou en origen *burğ-al-yahūdī*. *Burğ* fou substituït pel seu equivalent català *torre*.

TORREPETXINA (Ciutadella, Men. 6, c-3)

Rosselló Vaquer (*Notari*, 19) documenta *Torra Paxine* l'any 1452. Joan Coromines i J. Mascaró Passarius, BSO x, 39.

Nom de tres possessions, Torrepetxina Vella o d'en Mercadal, T. Nova o d'en Riola, i Torrepetxineta o d'en Maians.

El so de *tx* entre vocals és per si sol indicatiu d'un origen mossàrab. És probable que les terres d'aquest lloc fossin terres forestals, de les quals en resten encara pins; estan situades entre el barranc d'Algendar i el barranc de Torreta Saura que desemboca a Cala Macarella, ben coneguts (barrancs i cala) per la seva vegetació arbòria. D'aquests pinars s'extrauria pega, d'on

25. Pere Miquel CARBONELL, *Chroniques de Espanya fins aci no divulgades que tracte dels nobles e investissims reys dels gots e gestes de aquells, e fets dels comtes de Barcelona e reys de Aragó ab moltes coses dignes de perpetua memòria*, any 1497 (Barcelona, Carles Amorós, 1546), f. 84.